

www.mju.gov.si, e: gp.mju@gov.si
Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana
t: 01 478 83 30, f: 01 478 86 49

Številka: 007-232/2009/17
Datum: 26.03.2009

**Ministrstvo za gospodarstvo
Urad Republike Slovenije za varstvo konkurence
Kotnikova 28/I
1000 LJUBLJANA**

**uvk.mg@gov.si
gp.mg@gov.si**

Zadeva: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence – ponovne pripombe Ministrstva za javno upravo

Zveza: vaš dopis št. 306-130/2008-13 z dne 12.3.2009, dopis Informacijskega pooblaščenca z dne 24.3.2009, ponovne pripombe in vaš dopis št. 306-130/2008-35 z dne 25.3.2009

Spoštovani,

Po pregledu delno spremenjenega besedila predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (v nadaljevanju: Predlog ZPOmK-1) vam v nadaljevanju posredujemo določene ponovne pripombe Ministrstva za javno upravo, ki smo jih izpostavili že v naših dveh predhodnih dopisih in pri katerih vztrajamo.

1) Pripombe z vidika odprave administrativnih ovir in sodelovanja zainteresirane javnosti

K 2. členu:

Ministrstvo za javno upravo vztraja pri svojih pripombah in nasprotuje uvedbi namestnika direktorja, saj je Urad organ v sestavi ministrstva. V primeru, kot ga navajate v odgovoru, da bi se Urad izločil in statusno preoblikoval v samostojen in neodvisen organ, pa bi zanj veljala drugačna ureditev, ki vključuje tudi namestnika direktorja. Dokler pa ima Urad status organa v sestavi ministrstva, pa

vztrajamo na stališču, da ni možno v posebnem zakonu določati "namestnika direktorja", saj je to vsebina, ki sodi v Zakon o javnih uslužbencih in na njegovi podlagi sprejete podzakonske akte.

2) Pripombe z vidika zakonodaje s področja dostopa do informacij javnega značaja

K 13. c členu, četrti odstavek:

V zvezi z delno spremenjenim predlogom četrtega odstavka 13. c člena, sporočamo, da Ministrstvo za javno upravo kot pristojno ministrstvo za urejanje področja dostopa do informacij javnega značaja, vztraja pri pripombah podanih v naših dveh dopisih z dne 20. in 25. marca 2009, zato vas pozivamo k črtanju navedene določbe v celoti.

Nasprotujemo tako prvemu stavku navedene določbe, ki neupravičeno derogira določila Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: **ZDIJZ**)¹ v postopkih pred Uradom dokler se ti ne končajo, kot tudi drugemu stavku, ki brez potrebe in v neskladju s sistematiko ZDIJZ določa nove izjeme za dostop do podatkov na področju varstva konkurence. Ponovno ugotavljamo, da ni nikakršnega razloga za posebno obravnavo postopkov pred uradom v primerjavi z upravnimi postopki in postopki v zvezi s prekrški pred drugimi organi zavezanci, glede katerih je varstvo izvedbe postopka že ustrezno varovano v okviru izjem po 6. členu ZDIJZ. V vaši obrazložitvi (dopis z dne 25.3.2009) navajate, da mora Urad v zvezi s pravicami strank postopka "že opravljati teste o primernosti razkritja dokumentov, ki so označeni kot poslovna tajnost, kar predstavlja že veliko obremenitev za Urad in bi še opravljanje testov za razkritje dokumentov prosilcem po ZDIJZ med samim postopkom "dejansko onemogočilo izvajanje nalog Urada zaradi kadrovske in finančne situacije Urada". V zvezi z navedenim bi želeli poudariti, da v podkrepitev podanih navedb ne navajate nobenih konkretnih podatkov, npr. statistike vloženih zahtev po ZDIJZ na Urad v preteklih letih. Iz dopisa Informacijske pooblaščenke št. 007-21/2009/2 z dne 18.3.2009 dodatno izhaja, da je imel UVK podoben predlog sprememb že leta 2007 in da "od takrat do danes Pooblaščenec ni dobil nobene pritožbe proti UVK kot zavezancu". V tem smislu se vaše navedbe zdijo pavšalne. Poleg tega opozarjamo tudi, da obrazložitev predlagane spremembe ne vključuje nobenega primerjalno-pravnega pregleda iz katerega bi izhajalo, da področje varstva konkurence v razmerju do transparentnosti informacij javnega značaja s katerimi razpolaga javni sektor terja posebno ureditev.

Ponovno poudarjamo tudi, da je Ministrstvo za javno upravo pripravljeno skupaj z Uradom dodatno preučiti, ali interesi, ki jih je potrebno varovati na področju varstva konkurence, nemara res

¹ Ur. l. RS, št. 51/2006; UPB2.

utemeljujejo posebno obravnavo postopkov oz. podatkov v postopkih pred Uradom. Zaradi ohranitve sistematike ZDIJZ pa menimo, da morajo biti vse izjeme od dostopa podatkov, taksativno našteje v tem krovnem zakonu. Kot že v naših predhodnih predpisih vas zato pozivamo, da sporno določbo v celoti črtate iz predloga ZPOmK-1 in da določene morebitne specifične podatkov iz postopkov pred Uradom, kolikor bi se izkazalo za upravičeno, uredimo v okviru ZDIJZ, katerega spremembe in dopolnitve pripravljamo.

S spoštovanjem.

Dr. Branko LOBNIKAR
DRŽAVNI SEKRETAR

V vednost:

MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE
gospod Aleš Zalar
minister za pravosodje
poslati na: gp.mp@gov.si

INFORMACIJSKI POOBlašČENEC
gospa Nataša PIRC MUSAR
Informacijska pooblaščenka
poslati na: gp.ip@ip-rs.si

REPUBLIKA SLOVENIJA

MINISTRSTVO ZA PRAVOSODJE

www.mp.gov.si, e: gp.mp@gov.si
Župančičeva ulica 3, 1000 Ljubljana
t: 01 369 52 00, f: 01 369 57 83

Številka: 007-298/2008/9 (04303)

Datum: 26.3.2009

(Pri odgovoru se sklicujte na našo številko dokumenta.)

**MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO
URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA VARSTVO KONKURENCE**
gospod Jani SORŠAK, direktor
Kotnikova 28/I

1000 LJUBLJANA

(poslati na: uvk.mg@gov.si !)

**ZADEVA: PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O
PREPREČEVANJU OMEJEVANJA KONKURENCE - PONOVNE PRIPOMBE
MINISTRSTVA ZA PRAVOSODJE**

Zveza: vaš dopis z dne 25.3.2009, št.: 306-130/2008-34

Spoštovani,

Ministrstvo za pravosodje je dne 25.3.2009 prejelo vaš dopis glede besedila Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence. Po pregledu vašega pojasnila glede vsebine oziroma pomena določb iz predloga navedenega zakona vam posredujemo naše ponovne pripombe, ki izhajajo iz naših pripomb z dne 19.3.2009.

Pripombe:

1. K 1., 3., 4., 5., 6., 8. in 10. členu predloga zakona (možnost neustavnega posega v pravico do komunikacijske zasebnosti iz 37. člena Ustave Republike Slovenije)

Ministrstvo za pravosodje po današnji proučitvi vaših pojasnil z dne 25.3.2009 ponovno ocenjuje, da je uvajanje novega pojma oziroma pravnega instituta "podatki" oziroma "zaupni podatki" v okviru Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o preprečevanju omejevanja konkurence glede na razvoj pravnega reda Republike Slovenije od leta 2007 dalje,

dokaj sporno. Prav tako so po našem mnenju sporne predlagane določbe 10. člena zaradi uporabe besedila "ne glede na nosilec, v katerem so zapisani oziroma shranjeni". Menimo, da navedene predlagane določbe zaradi njihove splošnosti še vedno omogočajo tudi poseg v podatke s področja (elektronskih) komunikacij, kar je pa področje, ki je dokaj omejevalno urejeno v določbah o pravici do komunikacijske zasebnosti iz 37. člena Ustave Republike Slovenije¹, kar smo v našem dopisu z dne 19.3.2009 že obširno obrazložili. Ker so vam naši razlogi glede tega vprašanja znani in se z njimi strinjate, vendar še vedno menite, da morajo predlagane določbe ostati tako splošne, kot je predlagano, predlagamo, da v relevantnem členu predloga zakona predpišete naslednjo določbo (t.i. "splošna pojasnilna norma"):

"Urad lahko dostopa do podatkov in vsebine podatkov oziroma se mu posredujejo podatki po določbah tega zakona le v primerih, ko ima kot upravni organ za takšno delovanje samostojno in zakonito pristojnost."

Z navedeno določbo je po našem mnenju vsaj posredno določeno, da glede na določbo drugega odstavka 37. člena Ustave Republike Slovenije, ki zahteva izdajo sodno odredbo za poseg v elektronske komunikacije, upravni organ (Urad za varstvo konkurence) ne more posegati v elektronske komunikacije, saj tega samostojno ne more početi (sodna odredba), jasno pa je tudi, da nima pristojnosti (!) glede na ustavno določene zelo omejene razloge za posege v pravico do komunikacijske zasebnosti. Predlagano določbo lahko seveda še redakcijsko izboljšate, saj se zavedamo, da je nomotehnično morda še nekoliko nerazdelana.

2. K 11. členu (možnost kaznovanja drugih državnih organov, ki izvršujejo njihove zakonske ali ustavne pristojnosti)

Ugotavljamo, da subjekt "oseba" v predlaganem novem tretjem odstavku 31. člena še vedno pretežno neopredeljen, ker očitno niso mišljene zainteresirane tretje osebe, ki podajajo pripombe (tretji odstavek 26. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence²) ali civilnopravni pojem "tretjega", npr. po prvem odstavku 19. člena Obligacijskega zakonika³. Prav tako je očitno, da v tej določbi ni mišljeno podjetje, njegovi organi, zaposleni ali najeta delovna sila, kot izhaja iz drugih določb 31. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence.

Ker je določba o "osebi" tako splošna in poleg tega še nejasne kaznovalne narave (glede na njeno umestitev ni jasno niti, ali gre za prekršek ali neke vrste upravno postopkovno - "redovno kaznovanje"), ugotavljamo, da se jo ne glede na dopolnjeno in pravno nezavezujočo (!) obrazložitev člena⁴ da uporabiti celo zoper vsak državni organ ali drug javnopravni subjekt, ki bi z izvrševanjem svojih zakonskih ali celo ustavnih pristojnosti oviral delovanje pooblaščenih oseb, npr. za kaznovanje sodišča, državnega tožilstva, Računskega sodišča, drugih nadzornih ali

¹ Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04 in 68/06.

² Uradni list RS, št. 36/08.

³ Uradni list RS, št. 97/07 - UPB1.

⁴ Str. 2 vašega dopisa.

preiskovalnih organov (upravna inšpekcija, delovna inšpekcija, Informacijski pooblaščenec, Varuh človekovih pravic, parlamentarna preiskovalna komisija itd.). Poleg tega bi se navedena določba lahko uporabila celo za sankcioniranje odvetnika (svobodni, delno regulirani poklic, v okviru katerega se opravlja delo po pooblastilnem razmerju in v okviru odvetniške etike), ki bi npr. s kakšnim opominom pred tožbo domnevno oviral izvajanje pooblastil po drugem odstavku 29. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence ter celo zoper prosilca za dostop do informacije javnega značaja po določbah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja. Takšen rezultat je neprimeren in ustavnopravno nesprejemljiv.

Predlagamo, da o tej določbi res dodatno razmislite, saj se jo zaradi njene pretirane splošnosti oziroma odprtosti lahko tolmači celo kot podlago za kaznovanje medijev (kar lahko privede do kršitve svobode izražanja iz prvega odstavka 39. člena Ustave Republike Slovenije), ki bi npr. s postavljanjem vprašanj ali snemanjem presikave v času izvajanja preiskave po določbah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence "ovirali" delo preiskovalcev. Potencialne implikacije izvajanja takšne določbe so pravnosistemsko in pravnopolično nesprejemljive.

Poleg tega glede na naravo tovrstnega nejasnega "kaznovanja" ni jasno, kako bi v primeru neplačila denarne kazni prišlo do izterjave oziroma izvršbe (po katerem postopku), niti ni jasno, kaj pomeni beseda "ovira", kar je z vidika, da gre morda za kaznovalnopravno normo, nesprejemljivo.

Glede na navedeno predlagamo črtanje predlagane določbe ali pa njeno dodatno, dokaj podrobnejšo razdelavo, ki bo upoštevala vse naše pomisleke. Npr., možno je navesti, da je mišljena oseba iz nadziranega podjetja, iz kroga pogodbenih sodelavcev podjetja. Druga možnost, ki jo imate na razpolago pa je, da izrecno izključite državne organe in nosilce javnih pooblastil, ki izvršujejo njihove pristojnosti, za morebitne osebe izven kroga podjetij in pogodbenih sodelavcev (npr. odvetniki, novinarji, prosilci za dostop do informacij javnega značaja) pa navedete, da gre lahko le za oviranje, ki je v nasprotju z zakoni (v množini!).

Izven navedenega predlagamo še, da potem, če boste določbo ustrezno spremenili in boste tudi pojasnili za kakšno vrsto kaznovanja gre (pripravljeni smo izjemoma podpreti tudi uvedbo posebnega upravnopostopkovnega kaznovanja), predpišete kazen v razponu od 500 evrov do 50.000 evrov ter v določbi določite, da se izreka **glede na težo ali naravo tovrstne kršitve (oviranja) oziroma ob upoštevanju posledic, ki so nastale zaradi takšnega oviranja**. Na ta način onemogočite arbitrarno odločanje ter upoštevate ustavno načelo sorazmernosti iz 2. člena in tretjega odstavka 15. člena Ustave Republike Slovenije. Glede morebitnega pravnega sredstva zoper takšno določbo o posebnem upravnopostopkovnem kaznovanju pa bo po našem mnenju možno vložiti tožbo v upravnem sporu.

3. K 17. členu predloga zakona (poseben odpustek globe za "skesance")

Glede predlaganega 17. člena predloga zakona in po proučitvi vaše obrazložitve podajamo naše soglasje v celoti.

4. Zaključno

Primarno predlagamo dopolnitev spornih zakonskih določb v vsebinski smeri, katero smo predlagali.

V primeru, če sporne določbe predloga zakona ne bodo ustrezno dopolnjene, vam sporočamo, da s predlogom zakona ne soglašamo. Poleg tega zaenkrat podpiramo vse pripombe, katere sta posredovala Ministrstvo za javno upravo in Informacijski pooblaščenec, kolikor smo bili z njimi seznanjeni do 15.58h dne 26.3.2009.

Glede stališča, da Informacijski pooblaščenec ni podal določenih pripomb glede členov iz 1. točke naših pripomb, pa opozarjamo na določbo 37. člena v zvezi s prvim odstavkom 11. členom Zakona o državni upravi⁵, po kateri je Ministrstvo za pravosodje med drugim pristojno za zakonsko urejanje in odgovorno za aktivno spremljanje stanja na področju varstva osebnih podatkov v Republiki Sloveniji.

Vašo ponudbo, da bi sodelovali pri odprtju morebitne strokovne razprave o morebitnih ustreznih dopolnitvah določbe drugega odstavka 37. člena Ustave Republike Slovenije (dopolnitev razlogov za poseg v pravico do komunikacijske zasebnosti, ob zadržanju ostalih ustavnih jamstev), pa sprejemamo in pričakujemo, da boste v takšnem primeru pripravljeni tudi vsebinsko sodelovati.

S spoštovanjem,

Aleš ZALAR
minister

V vednost:

- INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC
gospa Nataša PIRC MUSAR
Informacijska pooblaščenka

(poslati na: gp.ip@ip-rs.si !)

- *MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO*
gospa Irma PAVLINIČ KREBS
ministrica za javno upravo

(poslati na: gp.mju@gov.si !)

⁵ Uradni list RS, št. 113/05 - UPB4 in 126/07 - ZUP-E.

REPUBLIKA SLOVENIJA

VLADA
SLUŽBA ZA ZAKONODAJO

www.svz.gov.si, e: gp.svz@gov.si
Mestni trg 4, 1000 Ljubljana
t: 01 24 11 802, f: 01 24 11 860

Številka: 306-1/2009-MC

Datum: 20.3.2009

MINISTRSTVO ZA GOSPODARSTVO

Urad za varstvo konkurence

L J U B L J A N A

uvk.mg@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence

ZVEZA: Vaš dopis št. 306-130/2008-13 z dne 12.3.2009

K predlogu zakona imamo več redakcijskih in nomotehničnih pripomb, ki vam jih bomo posredovali na delovni ravni z njihovim vnosom v besedilo. Poleg tega vam sporočamo, naslednje vsebinske pripombe oziroma opozorila:

K 1. členu:

Po našem mnenju je predlagana nova 15. točka 3. člena Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08; v nadaljevanju: zakon) nepotrebna. Izraz »podatki« je dovolj jasen in razumljiv, besedilo predlagane nove točke v ničemer ne dopolnjuje ali razširja njegove vsebine.

K 2. členu:

Glede na sedanjo organizacijsko ureditev Urada Republike Slovenije za varstvo konkurence, kot organa v sestavi Ministrstva za gospodarstvo, je umeščanje in urejanje namestnika direktorja v zakonu neustrezno, ni v skladu s predpisi, ki urejajo državno upravo. V slednjih bi bilo treba dopolniti veljavno ureditev glede namestnika direktorja, če obstajajo razlogi, zaradi katerih sedanje stanje oziroma ureditev ni ustrezna. Po našem mnenju »urejanje namestnika« v zakonu, kot javnega uslužbenca sui generis, v odnosu do predpisov, ki urejajo državno upravo, ni mogoče. Določbe predlaganega novega tretjega odstavka 13. člena zakona o tem, da namestnik nadomešča direktorja, so nepotrebne, ker ponavljajo veljavno ureditev tega vprašanja v predpisih, ki urejajo državno upravo, vprašanje nadomeščanja direktorja v primeru njegove izločitve pa je urejeno, tako kot za druge organe, ki vodijo upravne postopke, v Zakonu o splošnem upravnem postopku.

K 3. členu:

Zastavlja se nam vprašanje, ali je določitev posebnega izraza »zaupni podatki« v zakonu smiselna. Ob taki ureditvi bi bili zaupni podatki poseben »pojem«, namenjen uporabi le v tem zakonu, vendar njegova opredelitev ne izkazuje neke dodatne vsebine v odnosu do drugih predpisov. Prvi odstavek

13.a člena zakona naj bi določal, da so zaupni podatki: poslovne skrivnosti (varstvo teh je ustrezno urejene že v veljavnem zakonu), osebni podatki (varstvo teh podatkov ureja Zakon o varstvu osebnih podatkov, zakon mora njegove določbe le upoštevati pri ureditvi postopkov, povezanih s preprečevanjem omejevanja konkurence) in »vse druge podatke, za katere so s tem zakonom ali drugimi predpisi določeni posebni režimi njihovega varstva...«, torej gre za varstvo, ki je že določeno v drugih predpisih, in torej za podvajanje ureditve. Vprašljivost predlagane ureditve je v nadaljevanju razvidna, po našem mnenju, v nedorečenostih in nekonsistentnostih, s katerimi se sestavljaavec predloga novele zakona srečuje na primer v prvem in drugem odstavku predlaganega 13.b člena zakona. V prvem odstavku je določeno, da morajo uslužbenci urada in druge osebe »kot zaupne varovati vse zaupne podatke... v skladu s predpisi, ki določajo varstvo teh podatkov«. Varstvo teh podatkov je torej že urejeno in določeno, taka določba predstavlja podvajanje normativnega urejanja. Ob tem še opozarjamo, da so nedorečene izraze v besedilu, kot sta »sodelovanje« z uradom in »druga razmerja«. V drugem odstavku je določeno, da uslužbenci urada lahko »pridobivajo, uporabljajo ali kakorkoli drugače obdelujejo tiste osebne podatke in zbirke osebnih podatkov, ki so potrebni za izvajanje nalog po tem zakonu«. Ugotavljamo, da po zakonu uslužbenci izvajajo naloge tako, da vodijo upravni postopek ali pa postopek o prekršku, oba postopka sta urejena, vsak v svojem zakonu, ki tudi urejata pridobivanje osebnih podatkov, potrebnih za izvajanje postopkov. Iz tega je razvidno, da gre tudi v tem primeru za ponavljanje. Opozorili bi še na uporabo izraza »obdelovanje« osebnih podatkov v drugem odstavku predlaganega 13.b člena, ki je po našem mnenju v razkoraku z opredelitvijo tega izraza v 3. točki Zakona o varstvu osebnih podatkov.

K 6. členu:

Pri tem členu se nam zastavlja vprašanje primernosti ureditve v novem četrtem odstavku 18. člena zakona, po kateri naj bi stranka sama predložila, torej pripravila, različico odločbe ali sklepa urada. Po eni strani je to obveznost za stranko, ki ni povezana z njenimi pravicami in dolžnostmi v postopku, po drugi strani pa bi bila na ta način stranki dana možnost oblikovanja besedila odločbe ali sklepa urada. Morda bi bila ustrežnejša ureditev, po kateri bi urad pripravil besedilo, stranka pa bi imela možnost, da poda pripombe glede eventualnih navedb poslovnih skrivnosti in osebnih podatkov o stranki v besedilu.

K 7. členu:

V obrazložitvi predlagane spremembe oziroma črtanja v petem odstavku 24. člena je rečeno, da s tem ne bodo v ničemer omejene pravice stranke do obrambe. Opozarjamo na tretji odstavek 18. člena zakona, po katerem direktor urada lahko izda v določenih primerih sklep, s katerim stranki odloži pravico do pregleda dokumentov, vendar ne dlje kot do »vročitve povzetka relevantnih dejstev«.

K 10. členu:

Pri tem členu se nam zastavlja le vprašanje glede dodanega besedila v šestem odstavku 29. člena. Iz obrazložitve je razvidno, da naj bi lahko imeli pomembno dokumentacijo za odločitev urada tudi drugi organi, ne le sodišče. Vendar pa ta odstavek ureja le izročitev kopij dokumentacije, ki je bila pridobljena v sodnem postopku. Zato menimo, da take dokumentacije ne morejo posredovati drugi organi kot sodišče. Če temu ni tako, bi veljalo v obrazložitvi pojasniti, za katere primere oziroma organe gre.

K 15. členu:

Črtanje 61. člena zakona predstavlja odpravo posebne ureditve v odnosu do zakona, ki ureja upravni spor, vendar pa v obrazložitvi ni razvidno, kakšni so vsebinski razlogi za to.

K 18. členu:

Po našem mnenju sta pri predlagani dopolnitvi 81. člena zakona dva problema. Prvi je to, da gre za poseg v prehodno določbo zakona, kar praviloma ni dovoljeno, razen če gre za prehodno določbo, ki vsebinsko oziroma časovno še niso »konzumirana«. Ob predlagani določbi se zastavlja vprašanje, ali ti postopki od uveljavitve zakona še niso zaključeni. Drugi problem je vsebinski. Prehodna določba tega člena je namreč postavila osnovno pravilo, da se postopki, začeti pred uveljavitvijo zakona, dokončajo po prejšnjih predpisih. Kot izjema od tega pravila je zakon določil takojšnjo uporabo 44. in 74. člena.

Po predlogu naj bi k temu dodali še 45. člen zakona. Zastavlja se vprašanje, kako je bilo oziroma je z uporabo te določbe v postopkih, ki so se začeli pred uveljavitvijo zakona, v času od uveljavitve zakona do uveljavitve predlagane novele zakona. Ni razumljiva tudi obrazložitev, v kateri je zapisano, da je šlo v 81. členu za pomoto in da se za dokončanje postopkov uporabljajo glede prepovedi izvrševanja koncentracije vsi členi zakona. V tem primeru bi bilo potrebno taksativno naštetih vse določbe oziroma člene, ki urejajo prepoved izvrševanja koncentracije in naj bi se uporabljale za dokončanje postopkov.

Ksenija Mihovar Globokar
NAMESTNICA DIREKTORJA